Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2025-0579

(mr. A.J. van Putten, voorzitter, mr. I.M. Bilderbeek, G. Alfrink, leden en mr. P.V. Remmerswaal, secretaris)

Datum uitspraak	21 juli 2025
Klacht van	De consument
Tegen	ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit het Algemeen reglement CKI 1 juli 2023 en de Algemene verordening gegevensbescherming

Samenvatting

De consument vordert verwijdering van de negatieve BKR-registraties op zijn naam. Nu het beter met hem gaat wil hij een lange, slechte periode achter zich laten. De negatieve registraties zijn volgens de consument niet meer proportioneel. De commissie komt tot het oordeel dat het gezien de omvang van de schulden en de relatief korte tijd die is verstreken sinds de schuld aan de bank is beëindigd nog te vroeg is om tot verwijdering van de negatieve registraties over te gaan. De vordering wordt afgewezen.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 15 mei 2025. Op de hoorzitting was de consument aanwezig. Namens de bank waren aanwezig: de heer [naam 1], Senior adviseur klachtenmanagement, en mevrouw mr. [naam 2], legal counsel.

1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument heeft in het verleden een rekening-courantkrediet (een 'Ondernemers-RekeningCourant') afgesloten bij de bank. Daarnaast heeft hij in het verleden een doorlopend krediet (Ondernemers Flexibel Krediet) afgesloten bij de bank.

2.2 In 2006 zijn betalingsproblemen ontstaan. De openstaande vorderingen van de bank op de consument bedroegen op dat moment € 54.761,85 en € 16.095,87. De bank heeft de vorderingen overgedragen aan een incassobureau. Het incassobureau heeft de consument bij brief van 11 oktober 2006 gesommeerd de achterstand op het rekening-courantkrediet van € 54.761,85 uiterlijk op 25 oktober 2006 te betalen. De consument is er in de brief tevens op gewezen dat het uitblijven van betaling zal leiden tot een BKR-registratie.

2.3 Vanwege het uitblijven van betalingen heeft de bank op 25 oktober 2006 een achterstandscode 'A' geregistreerd in het Centraal Krediet Informatiesysteem (hierna: CKI) van het Bureau Krediet Registratie (hierna: BKR) voor het rekening-courantkrediet.

2.4 Op 27 november 2006 is een betalingsregeling tot stand gekomen voor € 300,- per maand. Die regeling is door de consument niet nagekomen. Medio 2007 heeft het incassobureau een deurwaarder ingeschakeld.

2.5 In maart 2010 is er contact geweest tussen de consument en de bank. De consument heeft aan de bank laten weten dat een schuldhulptraject niet was gelukt en dat hij opnieuw zou proberen om hulp te krijgen. Daarnaast heeft hij een voorstel gedaan tot betaling van een bedrag van € 20.000,- tegen finale kwijting. De bank heeft dat voorstel geaccepteerd. De consument heeft daar echter geen gevolg aan gegeven.

2.6 In 2011 is de onderneming van de consument failliet verklaard. In 2012 heeft de consument een aanvraag gedaan voor toelating tot de wettelijke schuldsanering. Die aanvraag is afgewezen. De totale schuldenlast bedroeg op dat moment € 233.579,21 bij 33 verschillende schuldeisers.

2.7 Op 17 februari 2017 heeft de consument aan de bank voorgesteld om een bedrag van € 3.500,- te betalen tegen finale kwijting. De bank is daar niet mee akkoord gegaan en heeft een tegenvoorstel gedaan tot betaling van de helft van de openstaande vordering tegen finale kwijting. De totale vordering van de bank op de consument bedroeg op dat moment € 132.000,-.

2.8 Op 31 juli 2023 heeft de consument tegen finale kwijting een bedrag van € 10.000,- aan de bank betaald. De bank heeft daarna een bedrag van € 104.651,02 afgeboekt en per die datum voor zowel het rekening-courantkrediet als het doorlopend krediet een bijzonderheidscode 3 en een werkelijke einddatum geregistreerd in het CKI van het BKR.

De klacht en vordering

2.9 De consument vordert verwijdering van de negatieve BKR-registraties op zijn naam. Hij stelt in de eerste plaats dat de BKR-registraties onjuistheden bevatten. In eerste instantie was al een einddatum vermeld, waardoor de registraties in 2025 al verwijderd zouden worden. Nadat hij de bank hierover aanschreef, gaf de bank toe dat een fout was gemaakt en werd een nieuwe einddatum vermeld, waardoor de termijn van vijf jaar opnieuw is gaan lopen.

In de tweede plaats stelt hij dat zijn belang bij het verwijderen van de negatieve registraties dusdanig zwaarwegend is dat de registraties niet langer in stand kunnen blijven. Hij voert daartoe het volgende aan:

- De consument was ondernemer. De achterstanden zijn ontstaan als gevolg van de kredietcrisis. Zijn bedrijf werd daardoor zwaar getroffen, wat uiteindelijk heeft geleid tot ernstige financiële problemen. In 2011 is zijn onderneming failliet verklaard. Het was een enorm zware periode waarin hij voortdurend werd geconfronteerd met deurwaarders, incassobureaus, huisuitzetting en zelfs fysieke bedreigingen. Uiteindelijk hebben de financiële problemen ook geleid tot een echtscheiding en het verlies van zijn gezin.

- In 2021 heeft de consument een excuusbrief ontvangen van de Belastingdienst voor het onrechtmatig plaatsen van zijn naam op de Fraude Signalering Voorziening-lijst (hierna: FSV-lijst). Deze fout heeft vergaande gevolgen gehad voor de consument. Hierdoor heeft hij jarenlang geen toegang gehad tot schuldhulpverlening en de Wet schuld-sanering natuurlijke personen. De consument heeft zich vervolgens herpakt en openstaande schulden afbetaald en schikkingen getroffen. In totaal heeft hij zo'n € 150.000,- afbetaald. De schuld aan de bank is afbetaald tegen finale kwijting.

- Na het faillissement in 2011 is de consument bij een autobedrijf gaan werken, waar hij sinds 2017 ook in vaste dienst is gekomen. Hij verdient daar een goed inkomen en ook zijn huidige partner heeft een stabiel inkomen. Zij beschikken over een buffer aan spaargeld van € 3.300,-. De consument heeft enorme inspanningen geleverd om zijn schulden af te lossen. In totaal leeft de consument al 13 jaar lang in financiële gevangenschap. Als de bewaartermijn moet worden afgewacht, zal dat 17 jaar zijn. Dat staat niet meer in verhouding tot elkaar.

- De consument en zijn partner wonen momenteel in een koophuis. De hypothecaire lening staat alleen op naam van zijn partner, vanwege de BKR-registraties op naam van de consument. Zij willen graag een gezamenlijke hypothecaire lening. Daarnaast is de woning dringend toe aan verduurzaming. De consument en zijn partner willen graag de overwaarde benutten om duurzaamheidsmaatregelen te treffen en andere investeringen in de woning te doen. Als zij daar nog jaren mee zullen moeten wachten, dan bestaat er een risico op waardeverlies van de woning.

Het verweer

2.10 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Waar gaat deze zaak over?

3.1 Het geschil tussen partijen draait in de kern om de vraag of de bank de negatieve registraties moet verwijderen. De commissie komt tot de conclusie dat de bank dit niet hoeft te doen en licht dat hieronder toe.

Zijn de BKR-registraties technisch juist?

3.2 De commissie stelt voorop dat de bank op grond van het tussen haar en het BKR geldende Algemeen Reglement CKI (hierna: reglement CKI) verplicht is om van bepaalde feiten melding te maken bij het BKR.[1] De bank is verplicht het te melden als een consument niet aan zijn betalingsverplichting op grond van een overeenkomst voldoet.[2] In zo'n geval wordt een achterstandscode gemeld. Als finale kwijting wordt verleend voor een bedrag van meer dan € 250,-, dan dient een bijzonderheidscode 3 te worden geregistreerd.[3]

3.3 De commissie stelt vast dat sprake was van een achterstand en een finale kwijting van meer dan € 250,- per 31 juli 2023. De BKR-registraties zoals deze nu in het CKI van het BKR staan, zijn dan ook technisch juist. De consument heeft in dit verband nog aangevoerd dat de BKR-registraties eerst een andere werkelijke einddatum hadden en dat dit pas is aangepast nadat hij de bank aanschreef over zijn schuld. De commissie overweegt dat de bank de werkelijke einddatum mag corrigeren als deze onjuist was. Dit is in het belang van een goed werkend CKI.[4] Hiermee wordt namelijk zoveel mogelijk recht gedaan aan de actuele situatie. Dit kan echter anders zijn indien het uitoefenen van deze bevoegdheid in de gegeven omstandigheden naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn. De commissie heeft hiervoor in het dossier echter geen aanknopingspunten gevonden. De commissie begrijpt echter dat dit de consument op het verkeerde been heeft gezet en vraagt de bank hier in de toekomst alert op te zijn.

Juridisch kader voor belangenafweging

3.4 De consument meent echter dat de negatieve registraties niet meer in verhouding staan tot het belang dat daarmee is gediend en daarom moeten worden verwijderd. Het verzoek van de consument om de BKR-registraties te verwijderen moet worden beoordeeld aan de hand van de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG). De commissie neemt daarbij het volgende tot uitgangspunt.

---

[1] De relevante bepalingen uit het reglement CKI zijn opgenomen in de bijlage bij deze uitspraak.
[2] Artikel 12 lid 1 onder a reglement CKI
[3] Artikel 13 lid 1 reglement CKI
[4] Zie ook Geschillencommissie Kifid, nr. 2024-0190

3.5 De BKR-registraties houden op grond van artikel 4 lid 1 en 2 AVG een verwerking van de persoonsgegevens van de consument in. De bank is in dit kader de verwerkingsverantwoordelijke. Volgens artikel 6 lid 1 AVG is het verwerken van persoonsgegevens alleen toegestaan als aan minimaal één van de voorwaarden in dat artikel wordt voldaan. De rechtmatigheid van deze registraties is gebaseerd op artikel 6, lid 1, onderdeel f van de AVG. Daarin is bepaald dat de verwerking van persoonsgegevens rechtmatig is wanneer de verwerking noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer – kort gezegd – de privacybelangen van de betrokkene (de consument) zwaarder wegen dan die belangen.

3.6 Op grond van artikel 21 lid 1 AVG heeft de betrokkene te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van zijn persoonsgegevens. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens, tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene. Als het bezwaar van de betrokkene slaagt, dan heeft de betrokkene het recht dat zijn persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging worden gewist.

3.7 De BKR-registraties blijven in principe vijf jaar zichtbaar op de overzichten die het BKR verstrekt, gerekend vanaf de daadwerkelijke einddatum die bij het BKR is gemeld. In dit geval betekent dit dat de registraties zichtbaar blijven tot 31 juli 2028. Bij de beoordeling of de BKR-registraties moeten blijven staan, moet de bank aantonen dat haar dwingende belangen bij het handhaven van die registraties zwaarder wegen dan de belangen, grondrechten en fundamentele vrijheden van de consument.

3.8 Er moet dus een zorgvuldige afweging worden gemaakt tussen de belangen van de bank bij het behouden van de registraties en het belang van de consument bij het laten verwijderen ervan.

Belangenafweging

3.9 De argumenten die de consument heeft aangevoerd voor het verwijderen van de negatieve registraties zijn hiervoor opgenomen onder 2.9. De bank heeft aangevoerd dat het belang bij het in stand houden van de registraties, gezien de recente werkelijke einddatum, de duur en omvang van de schuldenproblematiek en de grote afboeking die zij heeft moeten doen, zwaarder weegt dan de belangen van de consument. De totale schuld bij de bank bedroeg € 114.651,02 en daarvan heeft zij slechts € 10.000,- ontvangen. De bank wijst erop dat de consument betalingsafspraken niet is nagekomen en dat er meerdere schuldeisers waren. Verder voert de bank aan dat nog niet van een financieel stabiele situatie kan worden gesproken. Sinds de vordering van de bank tegen finale kwijting is afgelost is immers pas anderhalf jaar verstreken. Voor zover de situatie financieel stabiel is, is dat bovendien te danken aan de enorme afboeking die de bank en andere schuldeisers hebben moeten doen. Tot slot voert de bank aan dat het belang van de consument om zijn woning te verbouwen en te verduurzamen onvoldoende zwaarwegend is.

De consument en zijn gezin hebben een dak boven hun hoofd. Het is niet duidelijk waarom de verbouwing niet kan wachten tot de bewaartermijn van de BKR-registratie is verstreken.

3.10 De commissie is van oordeel dat de bank voldoende heeft aangetoond dat het belang bij het behoud van de negatieve registraties zwaarwegend is en op dit moment zwaarder weegt dan het belang van de consument bij verwijdering daarvan. Voor dat oordeel is het volgende van belang. Met een totale schuldenlast van € 233.579,21 is sprake geweest van een zeer problematische schuldensituatie. Van de schuld aan de bank is maar een beperkt bedrag afbetaald en een groot gedeelte is door de bank afgeboekt. De commissie heeft er oog voor dat de consument al enige tijd een vaste baan heeft en daarmee een goed inkomen verdient. Het is echter pas een kleine twee jaar geleden dat de consument de schuld aan de bank tegen finale kwijting heeft afgelost. Daarbij heeft de consument ook gebruik gemaakt van een gift van een vriendin. Dat bedrag heeft hij weliswaar terugbetaald, maar dat is pas een half jaar geleden. De bank heeft daarnaast terecht opgemerkt dat, voor zover sprake is van een financieel stabiele situatie, dat (grotendeels) te danken is aan de afboeking die de bank heeft moeten doen. Gelet hierop is de commissie van oordeel dat (nog) niet kan worden gesproken van financiële stabiliteit. In de komende periode zal moeten blijken of de consument financieel stabiel blijft.

3.11 Verder is van belang dat niet is gebleken dat er op dit moment een absolute noodzaak is voor de consument om de woning op heel korte termijn te verduurzamen. De commissie heeft begrip voor de wens van de consument om zijn woning te verduurzamen, maar dat belang is gelet op hetgeen hiervoor is overwogen onvoldoende zwaarwegend om verwijdering van de negatieve registraties te rechtvaardigen. Het belang van potentiële kredietverstrekkers om op de hoogte te zijn van de betaalhistorie van de consument bij hun afweging al dan niet een financiering te verstrekken en het belang om de consument te beschermen tegen overkreditering wegen op dit moment zwaarder. Daarbij weegt de commissie ook het volgende mee. De consument heeft onder meer aangevoerd dat hij in 2021 een brief van de Belastingdienst heeft ontvangen waarin stond dat hij sinds 2011 onterecht op de FSV-lijst heeft gestaan. Hij stelt dat hierdoor zijn WSNP-aanvraag tot twee keer toe is afgewezen. Ter zitting heeft de consument echter verklaard dat dit een vermoeden betreft. Het is in deze procedure onvoldoende aannemelijk gemaakt dat registratie op de FSV-lijst er daadwerkelijk toe heeft geleid dat zijn WSNP-aanvraag is afgewezen of dat de registratie op enige andere wijze invloed heeft gehad op zijn schulden-problematiek. Als de consument aan de bank kan aantonen dat dit wel het geval is, dan sluit de commissie niet uit dat een belangenafweging anders zal uitvallen.

3.12 De slotsom is dat, hoewel de commissie het zeer bewonderenswaardig acht dat de consument de schuldenproblematiek het hoofd heeft geboden, het gezien de omvang van de schulden en de relatief korte tijd die is verstreken sinds de schuld aan de bank tegen finale kwijting is afgelost nog te vroeg is om tot verwijdering van de negatieve registraties over te gaan.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit de Algemene verordening gegevensbescherming en het Algemeen reglement CKI versie 1 juli 2023

Relevante bepalingen uit het Algemeen Reglement CKI versie 1 juli 2023

Artikel 12 Wanneer wordt een achterstand bij stichting BKR gemeld

1. *a Voldoet een consument niet aan zijn betalingsverplichtingen op grond van een overeenkomst, dan meldt de zakelijke klant dit aan Stichting BKR. Een melding mag pas plaatsvinden als een termijnbedrag zonder toestemming van de zakelijke klant niet is voldaan. Bij de vaststelling van een achterstand worden betalingen van de consument toegerekend aan het oudst vervallen termijnbedrag.*

(...)

2 *Indien een consument de achterstand tijdens de looptijd van de overeenkomst ongedaan maakt, meldt de zakelijke klant dit onmiddellijk, maar in ieder geval binnen eenentwintig (21) dagen na het ongedaan maken, bij Stichting BKR.*

3 *a Indien tegelijkertijd met het ongedaan maken van de achterstand de gehele overeenkomst wordt beëindigd, dan meldt de zakelijke klant de beëindiging (werkelijke einddatum) bij Stichting BKR.*

b Wordt de overeenkomst na het ongedaan maken van de achterstand niet beëindigd, dan meldt de zakelijke klant een herstelcode (H).

Artikel 13 Welke bijzonderheden worden gemeld

1. *De zakelijke klant meldt de onderstaande feiten met de daarbij behorende bijzonderheidscode onmiddellijk, maar in ieder geval binnen eenentwintig (21) dagen nadat deze feiten zich hebben voorgedaan, bij Stichting BKR:*

code 1 *er is een aflossingsregeling getroffen, nadat zich een situatie van achterstand heeft voorgedaan;*

code 2 *de zakelijke klant heeft betaling van het restant van de of de gehele vordering geëist conform de daarvoor geldende wettelijke vereisten;*

code 3 *de zakelijke klant heeft een bedrag van € 250,- of meer afgeboekt. Als afboeking plaatsvindt en de consument hoeft niets meer te betalen (finale kwijting), wordt tegelijkertijd met deze code de beëindiging van de overeenkomst met een werkelijke einddatum gemeld. In andere gevallen meldt de zakelijke klant geen werkelijke einddatum;*

code 4 *de consument blijkt/bleek onbereikbaar;*

code 5 de zakelijke klant en de consument zijn een schriftelijke preventieve betaalregeling voor een hypothecaire kredietovereenkomst van tenminste vier (4) maanden overeengekomen.

2. Combinaties van bijzonderheidscodes zijn mogelijk.

3. Indien de consument na finale kwijting alsnog de volledige vordering heeft voldaan, wordt de overeenkomst van een praktisch laatste aflossingsdatum voorzien.

4. De vooraankondiging is niet van toepassing op de registratie van een bijzonderheidscode.

Artikel 39 Verplichtingen zakelijke klant

1. De zakelijke klant en Stichting BKR verplichten zich over en weer om medewerking te verlenen aan de juiste uitvoering van dit Reglement. Deze verplichting geldt tevens voor de verwerker.

2. De zakelijke klant moet de consument, indien zich een achterstand dreigt voor te doen als bedoeld in artikel 12 lid 1 van dit Reglement van te voren schriftelijk waarschuwen dat het niet betalen leidt tot het melden van een achterstand bij Stichting BKR. De zakelijke klant stelt de consument hiervan tijdig in kennis. De zakelijke klant wijst de consument op de mogelijke consequenties van niet tijdige betaling.

3. De zakelijke klant kan de verzending van de vooraankondiging achterstandsmelding aantonen door het overleggen van de kopie van het bericht aan de consument dan wel door het overleggen van een print van het bericht uit zijn computersysteem.

4. De zakelijke klant deelt de consument mee dat zijn persoonsgegevens en de gegevens uit de met de consument gesloten overeenkomst aan Stichting BKR worden verstrekt en wel uiterlijk op het moment van die verstrekking aan BKR.

Relevante bepalingen uit de Algemene verordening gegevensbescherming

Artikel 4

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1) "persoonsgegevens": alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon ("de betrokkene"); als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificator zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identificator of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van die natuurlijke persoon;

2) "verwerking": een bewerking of een geheel van bewerkingen met betrekking tot persoonsgegevens of een geheel van persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd via geautomatiseerde procedés, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, structureren, opslaan, bijwerken of wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op andere wijze ter beschikking stellen, aligneren of combineren, afschermen, wissen of vernietigen van gegevens;

(...)

Artikel 6 Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;

b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;

c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;

d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;

e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

Artikel 21 Recht van bezwaar

1. De betrokkene heeft te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens op basis van artikel 6, lid 1, onder e) of f), van artikel 6, lid 1, met inbegrip van profilering op basis van die bepalingen. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene of die verband houden met de instelling, uitoefening of onderbouwing van een rechtsvordering.

(...)